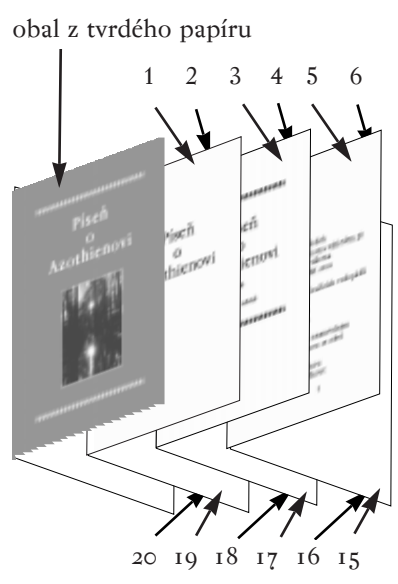
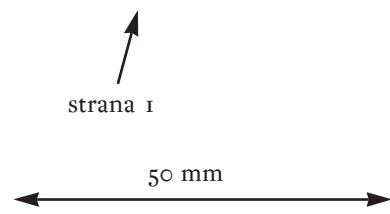

~~~~~

Píseň o Azothienovi

Píseň o Azothienovi

© 1999 Václav D. Hrabák

↑
strana 2

↑
střed

↑
strana 19

⋮

Píseň o Azothienovi

o osmi větách

P o lukách a údolích
je zvyklá královna vzhledem jít
temnými hvězdy vábena
s orly rychlost měří svou
mrazivou mlhou hučících vodopádů
duše její je myta
podobna bohům
myslí svobodnou
mlována bohem nesmrtelným
pod jehož ochranou se ství
Rozkoši nekončnou
v jiný svět pohlednout

5

že stropu kam oko nedohlédne
se ohromný antický sloup řítí
a úderem prudkým jednu sochu drtí
a další sloup a další a tak dál
jíž je tu jen Azothien sám
z hrdla mu mohutný smích extáze vyřáží
N ad východem červánky již blednou
ptáku slyšet zpěv radostný
v Slunce prvních paprscích
před slují Azothien stojí proměněn
S myslí čistou a přece přetékající
oddává se božskému snění
bůh je mrtev ten „jediny“
jenž pohřeb si sotva zaslouží
v usích řev posmrtných kytar duní
Slunce k zenitu se blíží
Však dost již planého snění
činem teď vítězství vůle oslavit musí

16

Vůlí k životu
do propasti smrti pohlédnout

V domě, kde tolik jar prodlel
četníků na něj čeká pět
ještě než bambitky namířit stačí
mozkomíšní moky se jejich
na zemi mísí

setra jeho krví nevlastní
nadšeně k dílu přihlíží
do vaku nabéře věci potřebné
a s Azothienem před zákonem prchá

V duši člověka velkého
jež sám na půl bohem
propasti, ale i vysoké skály se rodí
na kterých za nocí temných dlí

Vůlí k životu
do propasti smrti pohlédnout

17

Azothien bloudí lesem
v jeskyni divně povědomou vchází
hodiny v myšlénky
černé se hrouží
vítr venku náhle utíhá
a o půlnoci za úpítkového svítu
tělo somnambulní vstává
po pás v blátě dny se brodí
bahno z jeho mysli stále vytéká
vodopád křesťalový se však
před ním zjeví
vůli do žil mu vize vlévá
s odvahou ryzí
vodní stěnou prochází
čistý jak dítě v ohromném sále stanul
kolem soch lidí tisíce stojí
vtom hlas dunivý se ozve ze všech stran
“Zapochybujes-li na větrinu o své vůli
sloup tě v okamženi do země zaráží”

15

Ke stále krásnější
a přesto nezkrotné
sestoupit se chystá
bůh Woran sám
za burácení hromů
a smrtě větrné
se v těle lidském
před ní zjevil
v tichu nastalém
za tance lesních duchů
do rozkoše bohů
zasvěcena jest
Rozkoši nekonečnou
v jiný svět pohlédnout
S pohledem démona
jenž druhou stranu zřel
v lidmi proklete
pučí božský plod

9

Druhý den však výčitkami
přepadnut je zcela
hříchem velkým provinil se
bude za to pykat

začíná však pochybovat
o učení Krista
co mu má ten trulant zdechlý
něco přikazovat

ze svých velkých pochybností
jde se knězi vyznat
ten však pro jeho hřích mrzký
nemá valné pochopení

v louži krve sluha páně leží
kříž mu z břicha trčí
Azothien zmatený sám sebou
do rodného lesa se ukrýt běží

14

masem lidským
dle Wotanova přání
živena nadmíru
by jeho syn silným se stal

v kraji tom prokletém
se občas nízký člověk ztrácí
potravou kněžny boha
aby se stal

V den slunečný
po bolesti slastné
duch veliký
světlo světa zřel

na slavnosti, kde každý
opojen nektarem božským
jménem vznosným
pokřtěn je božský syn

jeho jméno posvátnou bázeň budí
Azothienem on bude zván

7

6

zadost učiněno bylo
a hon na kněžnu s puškami
v lese blízkém podnikli
kde naposledy
ona spatřena
po celodenním štvání
kdy procešan každý kout
mnoho mužů našlo smrt
oči vydíoudnutím z hlav
čistě od těl oddělených nožem
Ze skály na kterou zahánána lůzou
za větru, jež se náhle zved
neohroženě skáče do propasti
na rtech s úsměvem božským

Za hrůzyplných nocí
kdy člověk sotva může spát
z ní temným hlubokým lesem
radostiplný dětský smích
za pomoci démonů lesních

12

Z nevědomí mu však
nikdo, ani Papež sám
neymaze rod jeho vznosný
- vzorec chování
Byl večer zlověstný
kdy bouře ohýbala stromy
nutil zbožný otec Jana
by v klece pod křížem se modlil
zablesklo se však
v Azothienových očích
když v mysli spatřil poníženosť svou
a v extázi oba rodiče své
umně jak svině podřezal
druhý den nad mrtvolami
se sourozenčí truchlí
z večerjšího večera
podivnou amnézií trpí
Z nevědomí mu však
nikdo, ani Papež sám

Krmen nektarem božským
roste kněžny syn
statného muže
lze v něm tušit již
jsa v pramenech lesních myt
rok života dovršil již

Lidem zbabělým všem a podlým
jež mrtvého boha vzývají
na mysl zvolna přichází
že dívka spanilá
jíž vidět občas v kraji
je dle jejich mozků blbých
s ďáblem spolčena

Nekonečné štěstí
jež v nezakrotné duši dlí
jsa příliš božské
než aby dlouhého mělo trvání

Svolali se proto
v stádo tupých ovcí
by spravedlnosti nízké

8

nevymaže rod jeho vznosný
- vzorec chování

Zamilován Azothien
do sestry své vnačné
drže v ruce písmo svaté
mukami je sžírán

pochybnostmi hlodán všemi
nemůže valně spáti
vždyť v pokoji vedlejším
objekt jeho touhy bývá

správně však tuší
jsa velmi bystrý jinoch
že sestra cudná jeho
každý večer na něj čeká

do pokoje panenského tiše vchází
ona plakat přestává
kalich plný rozkoše tam spolu
za celou noc do dna vypijí

13

11

Po dlouhá léta zapomíná
Azothien na svůj původ
Janem ho teď lidé zovou
v upomínku na Evangelium
přijmu v bídě mysli lidských
na mše byste chváta
by ke Krucifixu
horlivě se modlit moh
s bratry svými a sestrou svou
v znalostech Zákona se předhání
by dobrým věřícím se v životě stal

101

vzkvétá kněžny syn
krmen čerstvým masem srnců
a vínem lesních vil
v skalině slují přebývá
a na kůzích kančích spí
lidmi nerušen
neboť v těchto končinách
strašidla straší pry
duchové špatní si ho hledí
vždyť ochranou Wotana
se může pyšnit jeho syn
Jsa 5 let stár
urazil příliš vil královnu proradnou
a ta mu v odplatu
o polcích polibkem vlhkým
na palouku u cesty světlém
spanek mátožný přivedla